EĞITIM Eğitilecek Öğrenciler

Oturum 13: Birbirinizi Sevin (6b)

Ron Lively, M.Div., M.A. tarafından sunulan – BiblicalMentoring.org (Çalışmalar)

Adım 1: Açılış duası

Adım 2: Her kişi anı ayetinden alıntılar: ŞIIR: **1 Korintliler 12:14**
14 "Çünkü beden bir üyeden değil, birçok üyeden oluşur."

3. Adım: *İncil Bölümü'nün tamamını veya bir kısmını okuyun ve tartışın* ***– 1. Korintliler 12***

Adım 4*:* Kişisel başvurular ve/veya grup tartışmaları için sorular:

1. Başkalarını affetmenin affedildiğini nasıl doğruladığını düşün.
2. *Phillips'in ifadesini düşünün – "Tanrı'nın affını başkalarına vermeden alamazsınız."*
3. *Acıyı affederek başa çıkmak yerine bastırmanın duygusal sağlığınızı, Tanrı'nın huzurunu ve Hristiyan hayatının sevincini ciddi şekilde tehlikeye atabileceğinin farkında mısınız?*
4. *Üç kişilik bir topluluk olan Tanrı'nın suretinde yaratıldığımızın farkında mısınız (Baba, Oğul ve Ruh). Biz sağlıklı ilişkilerde – toplulukta – yakınlık için yaratıldık.*
5. *Kutsal Ruh'un insan bedeninin işleyişini görsel bir yardımcı olarak kullanarak Hristiyanların Mesih ve birbirleriyle nasıl ilişki kurması gerektiğini açıkladığını düşünün.*

5. Adım*: Kitaptan içeriği okuyun ve tartışın:*

Yazara göre 6b Bölüm – Keith Phillips:

Başkalarını Affet

Affedildikten sonra başkalarını da affetmelisiniz. İsa şöyle öğretti: "Eğer insanları günahlarını affederseniz, göksel Babanız da sizi affeder. Ama insanları affetmezseniz, Babanız da günahlarınızı affetmez" (Matta 6:14,15). İsa'nın duası bu hayati birliği yansıtır: "Ve günahlarımızı bağışla, çünkü biz de bize borçlu olan herkesi affederiz..." (Luka 11:4). Tanrı'ya şükrederek affedersiniz, affınızı kazanmak için değil. Başkalarını affetmek, affedildiğinizi doğrular. Tanrı'nın affını başkalarına vermeden alamazsınız. Oğullarımız bebekken, doktor onlara suççeği hariç her hastalık için aşı yapabileceğini söyledi. Bu hastalığı olan bir çocukla temas ettilerse, kendileri kapacaklardı. Affetmek suçiçeği gibidir. Eğer varsa, başkalarına da verirsin.

Başkalarını affetmek, Hristiyan inancının ayırt edici bir özelliğidir. İsa, günahları için çarmıha gerilmişken hâlâ çarmıhta asılıydı (Luka 23:34) bizi affetti (Luka 23:34). Stefanus, kendisini taşlayanları affetti, taşlar bedenini ezerken bile (Elçilerin İşleri 7:60). Pavlus, Hristiyan pozisyonunu şöyle özetliyor: "Birbirinize nazik, şefkatli olun, birbirinizi affedin; tıpkı Mesih'te Tanrı'nın sizi de affettiği gibi" (Efesliler 4:32). Başkalarını affetmeniz tüm kalpten olmalı, Tanrı'nın sizi affetmesine örnek alınmalıdır. Başka birini affetmek Tanrı'nın bir mucizesidir. Bu O'nun işidir, sizin değil. İstekli bir kalple bile bazen acı o kadar şiddetlidir ki, affetmenin ve unutmanın mümkün olduğuna inanamazsınız. Ama Tanrı'nın sizi affetmesi ve verdiği lütfu sayesinde affedebilirsiniz.

Birisi tarafından inciniyorsanız ama acıyı affederek bastırıyorsanız, suçluluk, acı ve kaygı anlaşmazlığı daha da kötüleştirir. Bu, Tanrı'nın huzurunu ve Hristiyan hayatının sevincini bozarak duygusal sağlığınızı ciddi şekilde tehlikeye atar. İçinizde birikmiş olumsuz duygular sizi bir kanser

gibi kemir.

Başkalarını sevinçle affetmemek, Tanrı'nın size gösterdiği lütfü hakkında bilgisizliği ortaya çıkarır. Matta 18:21-35'teki nankör hizmetkar gibi olursunuz; ilahi merhametle satın alınan kurtuluşun tadını çıkarır, ancak başkalarına da benzer lütfu acımasızca reddedersiniz. Anlaşılabilir şekilde, Pat Williams amcasına karşı nefret ve annesine karşı kin besliyordu. Bir çocuğun böyle bir sapkınlık yaşamasına nasıl izin verebilirlerdi? Bir şekilde İsa'nın "affedin, affedileceksiniz" (Luka 6:37 KJV) öğretisi pek mantıklı değildi. Ama Pat Tanrı'nın affını tamamen kabul ettiğinde, geçmişinin keskin acısını ve sinsi suçluluğunu sevgisinde derin bir güvenlikle değiştirdi. Bu, çok keyifli bir öz-sevgi yarattı. Böylesine mükemmel bir affı yaşadıktan sonra, Pat amcası ve annesini affetmekten daha az nasıl yapabilirdi? Başkalarını affetmek, İsa'nın örneğini takip etmektir.

Başkalarının Affını Kabul Et

Koloseliler 3:13, birbirimizi affetmemizi öğütler çünkü Mesih bizi affeder. Birbirimizi affetmek, kabul etmemizi ve bağışlamayı da vermemizi gerektirir. Affı kabul etmek genellikle içten affetme talebimizi takip eder. Ancak bazen insanlar, o kadar aşırı olduğunu düşündüğümüz ve onlardan aff istemeye bile cesaret edemediğimiz yanlışlar için affetmeyi teklif ederler. Onların bizi içtenlikle affetmek istediklerine inanmakta zorlanabiliriz.

Ama biri seni affettiğinde, hemen kabul etmelidirsin. Bunu yapmamak günahtır. Bu, bu kişiye karşı yaptığın suçun o kadar büyük olduğuna inandığınızı gösterir ki, Tanrı'nın gücünün onu affetmesini sağlayacak kadar yetmez. Bu, İsa'nın hayatındaki mükemmel kefaretini reddeder. Birinin affını kabul etmemek onu kırar ve onunla olan ilişkinizi zedeler. Aranızdaki acı ve bölünmeyi uzatır. Ayrıca, gelecekte başkalarından affı vermemek onu tökezlemesine sebep olabilir, çünkü reddetmeniz onun bunun zaten kabul edilmeyeceğine inanmasına yol açabilir. Bir gün Pat'ın amcası Tanrı'nın affını kabul edebilir ve Pat'ın onu zaten affettiğini öğrenebilir. Ancak, Pat'e karşı yaptığı günahların berbat doğası karşısında o kadar bunalmış olabilir ki, onun affını kabul edemeyeceğini hissedebilir. Ama Tanrı'ya itaat etmek gerekir. Pat'in amcası, Pat'in ona karşı duyduğu kin ve kırgınlığı kesinlikle biliyor. Eğer Pat'in affını kabul edip sonra Pat'in olumsuz duygularını affetseydi, Tanrı Pat'in affını sevinçle kabul etmesini isterdi. Affı kabul etmek önemli olsa da, iyileşmeniz başkasının affını vermesine veya kabul etmesine bağlı değildir. Bu, Tanrı'nın Mesih'in kefareti aracılığıyla mükemmel bir şekilde sağlanmasının bir sonucudur. Affetmeyi kabul etmek ve vermek, ilişkileri engelleyen duvarları yıkır. İnsanlar arasında hiç engel olmadığında, birbirlerine olan sevgi tek kalan alternatiftir.

Topluluk

Gerçek Hristiyanlığı yalnız bir şekilde deneyimleyemezsiniz. Tanrı'nın kendisi, sürekli ve samimi bir şekilde birbirleriyle ilişki içinde olan üç kişilik bir topluluktur. Tanrı'nın suretinde yaratıldığınız için, Tanrı'ya ne kadar yakın uyum sağlarsanız, hayatınız o kadar bol olur. İnsanlığınızın doluluğunu ancak sağlıklı ilişkilerde fark edebilirsiniz. İsa, ilişkilerin gerekliliğini fark etti. İlk hizmeti, on iki adamı "O'nunla olmak" için çağırmaktı (Markos 3:14). Bir topluluk kurdu. Bu bağlamdan dönerek öğrencilerine hem Tanrı hem de insanla kalıcı ve samimi ilişkiler sürdürmeyi öğretti: Rabbi'yi tüm kalbinizle sevin—komşunuzu kendiniz gibi sevin.

Topluluk, Tanrı ile birincil bağınızdır

Mesih bedenin Başıdır (Efesliler 1:22,23) ve Tanrı Mesih'in Başıdır (1 Korintliler 11:3). Eğer Hristiyan bedeninin parçası değilseniz, Tanrı'nın halkı için bedensel, yaratıcı amacının dışındasınız ve Tanrı ile en hayati bağınızı kaybedersiniz. Kutsal Ruh, insan bedeninin işleyişini tekrar tekrar kullanarak Hristiyanların Mesih ve birbirleriyle nasıl ilişki kurması gerektiğini açıklamak için görsel bir yardım kullanır. Hristiyan topluluğu anlayışımız, Mesih'in bedeni ile fiziksel bedenimiz arasında paralelikler çekerek daha da güçlenir. Bir ayağın bedenden ayrı bir başa bağlı olduğu hiç olmamıştır. Bu fiziksel bir imkansızdır. Benzer şekilde, hiçbir Hristiyan Tanrı'ya özel bir bağlılık kuramaz. "Çünkü beden tek bir üye değil, çok üyedir" (1 Korintliler 12:14). Bir inanan, beden aracılığıyla Baş'a bağlanır. Bir tavuk çiftçisinin bir tavuğun kafasını kesmesini izlemeyi asla unutmayacağım. Kafa yere düştüğünde, diğer tavuk telaşla daireler çizerek koştu. Toz uçtu. Tüyler saçıldı. Sonra, aniden, beden çöktü. Baştan ayrılan bir Hristiyan, bir süre canlı gibi görünebilir. Ama kısa sürede çökecek çünkü Baş'tan besin ve yön almanın tek yolu vardır—o da bir bedenin parçası olmaktır (bkz. Koloseliler 2:19 NIV). Topluluk olmayan bir Hristiyan, başı kesilmiş bir tavuk gibidir. Hristiyan topluluğu, Tanrı'ya giden birincil can simididir.

s. 63-66

Adım 6*: Kişisel dua isteklerini paylaşın, ardından her kişi diğerinin istekleri için dua eder.*

Kaynak: Bir Öğrencinin Yetişilmesi Dr. Keith Philips tarafından. Fleming H. Revell Company tarafından yayımlanmıştır, 1981. ISBN 0-8007-1181-5. Giriş Robert E. Coleman tarafından. İçerik (çalışma soruları hariç) kitaptan revizyon olmadan alınmıştır.
Revize 20261011